

ע"פ 9573/17 - נתנאן אביתר נגר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 9573/17

כבוד השופט י' וילנر

לפני:

נתנאן אביתר נגר

ה המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי
מרכז-lod בת"פ 56968-10-15 מיום 6.12.2017
שניתן על-ידי השופט נ' בכור

עו"ד עינת אוריאל

בשם המבקש:

עו"ד עדי שגב

בשם המשיבה:

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש בגין דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-lod (כב' השופט נ' בכור) מיום 6.12.2017 בת"פ 56968-10-15, במסגרת נגזרו על המבקש 19 חודשים מאסר בפועל
מאסר על תנאי, וכן קנס בסך של 5,000 ₪.

רקע

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

2. על פי כתוב האישום המתווך מיום 2.3.2017, המבוקש אשר שירת בצבא בחיל הנדסה קרבית, יצר חומר נפץ מאולתרים, ואף התקין במכונית צעצוע ובמנוע רקטטי מטעני חבלה מאולתרים מחומר חבלה וכיוד צבאי אשר אחسن בבית הווו, בדירותו, וכן ברכב בבעלותו. מעשייו אלו של המבוקש התגלו עת ביום 15.2.2012 נגדו קצה אצבעו בשעה שהפעיל את אחד הנפצים שהחזיק. המבוקש הורשע ביום 2.3.2017 על פי הודהתו במינויס לו בכתב האישום המתווך בעבירות של החזקת נכסים החשודים כגנובים, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); החזקת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק; ייצור נשק, עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק, וכן מעשה פזיות ורשלנות בחומר נפץ, עבירה לפי סעיף 338(5) לחוק.

3. בית המשפט המחויז גזר על המבוקש את העונשין הבאים: מאסר בפועל למשך 19 חודשים; מאסר מותנה בן 20 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור על העבירות בהן הורשע (למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק); מאסר מותנה בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה לפי סעיף 413 לחוק, וכן קנס בסך 5,000 ש"ח.

4. בקביעת מתחם העונישה עמד בית המשפט המחויז על חומרת מעשי המבוקש, ובכלל זה כמות הנשק שהחזיק, האופן הרשלני בו הוחזק הנשק בשתי דירות וברכב, העובדה כי רוב הציוד נגנב מצה"ל, וכן עיסוקו של המבוקש בייצור נשק באופן אקטיבי וגרימת הפיצוץ. בנסיבות אלה, לאור הערכים המוגנים - שלום הציבור וביטחונו - קבע בית המשפט המחויז מתחם עונישה של מאסר בפועל בין שנתיים לארבע שנים.

בבחינת הנסיבות החיצונית לביצוע העבירה קבע בית המשפט המחויז כי מאחר והמבוקש לא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו לקבל טיפול בהתמכרותו וקשריו הרגשיים אשר עומדים ברקע העבירות בהן הורשע, הרי שלא ניתן להתחשב בנסיבות חיו המקלות והכל כמפורט בגורם הדיון. עם זאת, בית המשפט המחויז ראה לנכון לסתות מתחם העונישה בשל העדר עבר פלילי של המבוקש, שהיהו הניכר בהגשת כתב האישום, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה במהלךה שמר המבוקש על יציבותו, וכן הודהתו במסגרת הסדר טיעון אשר חסכה זמן שיפוטי.

טענות הצדדים

5. המבוקש טען כי בהתאם לשיקולים המנחים שנקבעו בע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (להלאן: הלכת שורץ) יש לעכב את ביצוע גזר דין עד להכרעה בערעור שהגיש על חומרת העונש. לטעنته, סיכון הערעור גבוהים, הויאל והעונש שהושת עליו אינם מידתי בנסיבות העניין. עוד טען המבוקש כי שגה בית המשפט המחויז שלא העמיד את הרף התחthon של מתחם העונישה על עבודות שירות, ולמצער שלא ראה לנכון לקבוע מתחם נמוך יותר או לסתות באופן ניכר מתחם העונישה שקבע. המבוקש מגדיש את הנסיבות המקילות במקרה זה, ובהן היעדר עבר פלילי, התרומות שירות המבחן כי המבוקש נעדר מאפיינים עבריניים, שהיהו הניכר בהגשת כתב האישום בעניינו, וכן חלוף הזמן מאז בוצעו העבירות במהלךה לא ביצע המבוקש כל עבירה.

6. בדיון שהתקיים לפני יום 13.12.2017 טענה המשיבה כי יש לדחות את הבקשה שכן סיכון הערעור קלושים. לטעنته, בשים לב לנסיבות המקירה ולאופי העבירות, מתחם העונישה שנקבע הוא ראוי ומכל מקום, הרף התחthon אינו יכול להיתר מעבודות שירות. המשיבה מפנה עוד לאמור בתסוקיר שירות המבחן שם צוין כי אף שהrukע למעשה של המבוקש הם קשיים רגשיים ושימוש בסמים ובאלכוהול, המבוקש ממשיך לשימוש בקנאביס ומתנגד לקליטת טיפול.

בנוגע לטענת השיהוי בהגשת כתב האישום מסבירה המשיבה כי בית המשפט המוחזק נתן בגזר דין משקל לעניין זה ואף סטה מן המתחם שקבע.

דין והכרעה

7. לאחר שעניינו בחומר המונח לפני ושמעתי את בא-כוכ הצדדים בדיון, אני סבורה כי דין הבקשה להתקבל, הינו כי יש לעכב את ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת על המבוקש בגזר הדין עד להכרעה בערעורו.

8. כלל ידוע הוא כי אין בהגשת ערעור כשלעצמם כדי להביא לעיכוב ביצוע עונש המאסר שבגזר הדין. עם זאת, בית המשפט רשאי להורות על עיכוב ביצוע העונש במקרים בהם קיימות נסיבות מיוחדות הגורמות על האינטרס הציבורי באכיפה מיידית (הלכת שורץ; ע"פ 8625/16 פלוני נ' מדינת ישראל (9.11.2016) (להלן: עניין פלוני); ע"פ 2690/16 לוייה נ' מדינת ישראל (26.9.2016)). הנטל להוכיח קיומן של נסיבות כאלה רובץ על כתפי מבקש העיכוב (ראו: עניין פלוני והאסמכאות שם; ע"פ 8998/16 קצץ נ' מדינת ישראל (30.11.2016); ע"פ 10/16 גיאן נ' מדינת ישראל (28.10.2010); ע"פ 4512/09 רוסו-לפו נ' מדינת ישראל (4.6.2009)). סבורי כי המבוקש עמד בנטל זה.

9. נדמה כי בנסיבות המקירה שלפני, נטה הCPF ל佗ת עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת על המבוקש. כזכור, המבוקש נעדר עבר פלילי וזהו לו מאסרו הראשון. עוד יש להתחשב בסיכון הערעור ובאורך תקופת המאסר, שאינה ארוכה, אשר במהלך הזמן עד אשר ישמע ערעורו, ואם אכן יתקבל הערעור, ריצה המבוקש מאסר שלא לצורך (ע"פ 8274/16 אציגרסקי נ' מדינת ישראל (16.11.2011)). כמו כן יש להביא בחשבון את השיהוי הניכר בהגשת כתב האישום (תקופה של כ- 4 שנים) - טעם אשר יכול להצדיק עיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל (ע"פ 88/09 מניס נ' מדינת ישראל (9.1.2009)). עיר כי הבאת טעם זה בחשבון במסגרת גזר הדין אינה מונעת הבאתו בכלל השיקולים בהחלטה בעניין עיכוב ביצוע, וזאת בהינתן תקופת מאסר אשר אינה ארוכה, כבענייננו (ע"פ 6922/08 פלוני נ' מדינת ישראל (12.8.2008)).

לא נעלמה מעניין הפנית המשיבה למסקירות השירות המבחן בדבר חוסר שייתוף הפעולה של המבוקש עם גורמי הטיפול וכן הפניתה לרקע למשקי המבוקש ולהמשך צrichtת קנאבים על ידו. ואולם, אין להתעלם מהאמור בתסקירות כי "קיים סיכון נמוך [מצד המבוקש] לביצוע עבירות אלימות בעתיד כשרמת הפגיעה, באמ תתרחש, צפואה להיות ברמה הנמוכה". לצד כל זאת יש להביא בחשבון את היציבות המשפחתית והתעסוקתית של המבוקש, ממועד ביצוע העבירות ועד היום.

10. סוף דבר: הבקשה מתකבלת. עונש המאסר בפועל שהושת על המבוקש בגזר דין של בית המשפט המוחזק יעוכב עד להכרעה בערעור שהוגש המבוקש על גזר הדין. למען הסר ספק מובהר כי העיכוב חל אך על עונש המאסר בפועל שהושת על המבוקש, כפיפורט בסעיף 9א לגזר הדין. התנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט המוחזק ביום 6.12.2017 על עיכוב הביצוע יעדמו עיניהם.

ניתנה היום, ל"י בכסלו התשע"ח (18.12.2017).

שופטת
עמוד 3

